

Трибуна СТУДЕНТА

Четвер,
25 вересня,
2008 року
№ 9(2077)
Газета виходить
з 1930 року

Національний університет водного господарства та природокористування

Шановні освітяни!

Щиро вітаємо Вас з професійним святом – Днем працівників освіти!

Кожен з нас цього дня згадує свого Вчителя – того, котрий долучив до книги, запалив іскорку знань, був старшим другом і порадиником, когду ми зобов'язані своїми життєвими і професійними перемогами.

Нехай Вам завжди всміхається доля, дарує міцне здоров'я та довголіття. Бажаємо Вам невичерпних творчих сил, натхнення, щастя, тепла і радості родинного затишку.

Хай завжди щедрою на сходи буде Ваша освітянська ніра, а в усіх Ваших починаннях будуть супутниками успіх і удача.

Ректорат, профкоми працівників та студентів

Кафедрі гідромеліорацій - 80 років

Кафедра гідромеліорацій – одна з перших профільних кафедр нашого університету і найстаріша серед споріднених кафедр водогосподарсько-меліоративного профілю інших вищих навчальних закладів України. Це провідна випускова кафедра, яка бере участь у державній акредитації, розробці стандартів освіти, навчально-методичного забезпечення і здійснює підготовку фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр за напрямом «Водні ресурси», а також спеціалістів і магістрів з гідромеліорації.

Кафедра веде свій родовід з 1928 р., коли був створений Київський меліоративно-землевпорядний політехнікум, перетворений згодом у Київський гідромеліоративний інститут.

Першими завідувачами кафедри у передвоєнні роки були професор С.Ю.Красницький і академік Є.В.Оглоков. У період з 1947 по 1960 рр. кафедру очолював професор

І.Г.Келль.

Справжнього розвитку кафедра отримала після переведення у 1959 р. тодішнього Українського інституту інженерів водного господарства з м. Київ до м. Рівне. Сама кафедра до Рівного була переведена в 1960 р. Тут її очолив відомий вчений в галузі меліорацій д.т.н., професор А.М.Янголь, який завідував кафедрою з 1960 по 1973 р. У наступні роки кафедру очолювали: д.с.-г.н., професор Л.В.Скрипчинська (1973-1975 рр.), к.т.н., доцент С.М.Коробченко (1975-1982 рр.), к.т.н., професор С.М.Гончаров (1982-1987 рр.), к.т.н., професор Г.С.Потоцький (1987-1990 рр.), к.т.н., професор С.В.Ковальов (1990-1995, 2000-2003 рр.), д.т.н., професор М.О.Лазарчук (1995-2000 рр.).

З 2003 р. кафедру очолює д.т.н., професор А.М.Рокочинський.

У період 1965-1985 рр., у зв'язку з інтенсивним розвитком гідромеліоративного будівництва в Україні та колишньому СРСР, кафедра

гідромеліорацій почала стрімко розвиватися. Саме в цей “золотий” період була створена її сучасна навчальна база, зріс й укріпився професорсько-викладацький склад. Потужно розвивалась кафедральна наука: науково-дослідні експедиції кафедри працювали в усіх основних регіонах меліоративного будівництва. Створені відомі наукові школи, засновниками яких були професори, доктори наук А.М.Янголь і Л.В.Скрипчинська. Наукову школу професора А.М.Янголя в області осушувальних меліорацій пройшли, розвинули і створили свої наукові напрямки професори Г.С.Потоцький, М.О.Лазарчук, Л.Ф.Кожушко і А.М.Рокочинський, доценти С.П.Майструк, Г.І.Сапсай, П.І.Гаць та інші.

Вирішенням нагальних проблем та науковими дослідженнями в області зрошувальних меліорацій на кафедрі разом з професором Л.В.Скрипчинською активно

(Початок, продовження на с.2)

(Продовження, початок на с.1)

займалися доценти О.Д.Обухов та О.А.Ярмолінський. Цю наукову школу пройшли і дали їй подальший розвиток професори С.М.Гончаров і С.В.Ковальов, доценти П.І.Мендусь, Б.І.Харченко, С.М.Коробченко, М.Є.Козішкурт, С.М.Кропивко та інші.

На сьогодні науковими проблемами, які вирішуються на кафедрі, є модернізація водогосподарсько-меліоративних об'єктів і систем, підвищення їхньої надійності в роботі, упровадження нових технологій і техніки водорегулювання меліорованих угідь, оптимізація технічних і технологічних рішень з водорегулювання на еколого-економічних засадах, реконструкція і поновлення меліоративних систем та забезпечення умов їхнього функціонування, поновлення рисосіяння в Україні, раціональне водокористування тощо.

На кафедрі функціонує науково-дослідна лабораторія "АСУ і САПР водогосподарських і меліоративних об'єктів", де під керівництвом завідувача кафедри, д.т.н., професора А.М.Рокочинського

студенти, використовуючи сучасні високоінформаційні та комп'ютерні технології, беруть участь у розробці оптимальних конструктивних та технологічних рішень у проектах будівництва, реконструкції та експлуатації водогосподарсько-меліоративних і природоохоронних об'єктів на еколого-економічних засадах.

Згідно з республіканською програмою проводяться наукові дослідження з комплексної тематики в галузі рисосіяння в Україні (керівник професор С.В.Ковальов). Студентська наукова робота полягає в дослідженні технічного стану рисових систем та ресурсозатрат при вирощуванні рису.

Ведеться також низка кафедральних наукових робіт щодо підвищення ефективності меліоративних систем, раціонального використання меліорованих земель і води, екологічні проблеми при меліорації території, боротьба з ерозією ґрунтів, затопленням і підтопленням земель та інші. Під керівництвом доцента

М.Є.Козішкурта студенти займаються удосконаленням та модернізацією конструкцій елементів меліоративних систем.

Функціонує міжнародна програма TEMPUS DNEPR, що сприяє проведенню соціальних і економічних реформ, розвитку країни і зокрема вищої школи (керівник д.т.н., професор М.О.Лазарчук). Студенти вивчають європейський досвід проведення наукових досліджень.

Щороку студенти під керівництвом викладачів кафедри стають переможцями конкурсів наукових робіт ім. Гулі Корольової, кращий дипломний проект та магістерська робота, міжнародних і всеукраїнських конкурсів.

Кафедра має сучасну матеріально-технічну базу, яка включає в себе

методичного забезпечення. Дисципліни, які читаються на кафедрі гідромеліорації, курсове і дипломне проектування, практики та інші види самостійної роботи студентів стовідсотково забезпечені підручниками і навчальними посібниками, нормативно-технічною літературою, роздатковими матеріалами та методичними вказівками. Викладачі кафедри підготували та видали понад 200 найменувань навчально-методичних розробок, в тому числі 25 підручників і посібників та більше 180 методичних вказівок. Серед них – перший в Україні підручник та перший україномовний навчальний посібник з сільськогосподарських меліорацій. Поряд з традиційними методами широко впроваджуються сучасні високоєфективні форми і технології навчання.

За роки свого існування кафедра підготувала понад 4 тис. інженерів-гідротехніків, більше 40 кандидатів наук, 5 докторів наук. Вихованці кафедри сьогодні успішно працюють в органах управління, в проектних, будівельних, експлуатаційних та науково-дослідних організаціях і установах водогосподарсько-

меліоративного комплексу України, інших держав СНД, на інших кафедрах рідного університету та поза його межами. Серед них і голова Держводгоспу України В.А.Сташук, проректор з навчальної роботи С.В.Ковальов, проректор з міжнародних зв'язків Г.І.Сапсай, завідувач кафедри менеджменту Л.Ф.Кожушко, декан факультету водного господарства В.О.Турченко, декан факультету менеджменту В.П.Окорський та багато інших.

Тому найважливішим надбанням і досягненням кафедри гідромеліорації є її співробітники та вихованці - відомі й визнані вчені, педагоги-новатори, організатори і управлінці різного рівня в сфері освіти, науки і виробництва, викладачі, інженери та наукові працівники, успішні підприємці та бізнесмени – всі ті, хто своєю самовідданою працею і здобутками створював і сьогодні примножує її славу.

Світлана КОЗИШКУРТ, доцент кафедри гідромеліорації

Ювілейний рік кафедри

гідромеліорацій

Д “Людиною року” із занесенням на Дошку пошани університету визнано: професора, завідувача кафедри А.М.Рокочинського та доцента кафедри П.І.Мендуся – за керівництво науковою роботою студентів.

Д Почесною грамотою Міністерства освіти та науки України нагороджений доцент П.І.Мендусь.

Д Друге місце на університетському конкурсі “Краща методична розробка року” зайняли професори А.М.Рокочинський, С.В.Ковальов, доценти В.П.Волошин, В.А.Живиця, С.М.Кропивко, П.І.Мендусь.

Д Золотою медаллю конкурсу “Барвіста Україна” у Національному комплексі “Експоцентр України” та дипломом конкурсу “Кращий вітчизняний товар року” нагороджена робота “Кліматологічно-оптимальна стратегія створення та управління водогосподарсько-меліоративними комплексами як складними

природно-техногенними системами (керівник професор А.М.Рокочинський).

Д Студенти ФВГ, підготовлені викладачами кафедри, взяли участь у першому та другому міжнародних конкурсах професійної майстерності “Меліорація і водне господарство” (Горки, Білорусь), де посіли призові місця (Андрій Моніч, Сергій Лінник, Микола Сухан, Євгеній Кузьмін, Дмитро Бахлаєв, Олена Маковейчук, Сергій Громаченко, Галина Данилюк).

Д На Всеукраїнській олімпіаді зі спеціальності “Гідромеліорація” (м. Херсон, 2007 р.) команда студентів ФВГ зайняла перше місце (Андрій Моніч, Микола Сухан, Сергій Лінник, Євген Кузьмін). У 2008 р. на Всеукраїнській олімпіаді зі спеціальності “Гідромеліорація” (м. Херсон) Галина Данилюк зайняла 2-е місце в загальному особистому заліку, 1-е місце з предмету “Сільськогосподарські меліорації” зайняла Олена Маковейчук.

Д У 2007 р. переможцями конкурсу наукових робіт ім. Гулі Корольової стали студенти Павло Волк (науковий керівник професор

А.М.Рокочинський) та Олександр Черуха і Любов Голота (наукові керівники доценти М.Є.Козішкурт та С.М.Козішкурт). Олександр Черуха був учасником Міжнародної виставки технічної творчості студентства.

Д У 2008 р. переможцями конкурсу наукових робіт ім. Гулі Корольової стали студенти Ольга Черпак (науковий керівник доцент М.Є.Козішкурт) та Сергій Громаченко (науковий керівник професор А.М.Рокочинський).

Д Олександр Черуха і Любов Голота стали стипендіатами програми фонду В.Пінчука “Завтра. UA”.

Д Кращою магістерською роботою за спеціальністю “Гідромеліорація” визнано роботу Сергія Громаченка, (керівник А.М.Рокочинський). Результати роботи впроваджені в інноваційний проект реконструкції сміттєзвалища м. Костопіль. Сергій Громаченко нагороджений грамотою Державного управління охорони навколишнього природного середовища в Рівненській області.

Всеукраїнський день бібліотек

Враховуючи великий внесок бібліотек України у розвиток вітчизняної освіти, науки і культури, необхідність дальшого підвищення їх ролі у житті суспільства та підтримуючи ініціативу бібліотечної громадськості, встановлено Всеукраїнський день бібліотек, який святкується 30 вересня.

У цьому році ми святкуємо 10-річницю Всеукраїнського дня бібліотек.

Бібліотека – це величезний книжковий храм, джерело ідей, скарбниця думки, що освітлює стежку у майбутнє. Ряди книжкових полиць зберігають знання і віковий досвід людства, все життя всесвіту зосереджено тут. Бібліотека – це той заклад, до якого треба ставитися з духовним трепетом, всіляко їх підтримувати і леліяти, як мати дитину. А дже бажаючи можуть почерпнути тут найрізноманітнішу інформацію, поглибити, збагатити свої знання.

Час змінює наше життя постійно. Багато хто вважає, що книга, як основне джерело знань, відійшла в минуле. Сьогодні є дуже багато різноманітних джерел інформації,

які за лічені хвилини нададуть потрібні відомості, візуально їх відобразять, в друкованому вигляді представлять. Але чи можна їх зрівняти з “книгою – казковою лампою, що дарує людині

світло на самих далеких і темних дорогах життя”? Книга є своєрідним джерелом про людину, її внутрішній світ, про історію, природу, Всесвіт. Людина перестає мислити, коли вона перестає читати. А чи потрібна для демократичного суспільства людина, яка не має власної точки зору, власної думки?

Навчання у вузі не можливе без бібліотеки. Університет – це таж колекція книг. Вузівська бібліотека – це

особливий тип бібліотек, що не тільки сприяє освітньому процесу, а є його складовою частиною. В бібліотеці НУВГП зібрано понад 900 тисяч примірників книг. Всі ці книги допоможуть вам, наш читачу, успішно навчатися, відточуючи ваш розум, просвітлять вашу душу, піднімаючи і зміцнюючи у вас кращі стремління і намагання. А всі бажання і мрії, які ви задумали, будуть втілені в життя вашими знаннями, що ви здобудете в стінах вузівської бібліотеки.

Ми раді Вас вітати в бібліотеці НУВГП, в одній з найкращих вузівських бібліотек Волині. Всі фонди нашої бібліотеки до ваших послуг. Користуйтеся ними, задовільняйте свої інформаційні і душевні потреби. В цьому Вам допоможуть наші працівники, які своє професійне свято відзначають у день Віри, Надії і Любові. Без віри надії і любові не можливе життя на Землі. Не можливе воно і без книги – найбільшого скарба людства.

Зі святом Вас дорогі бібліотекарі!

*Ірина КОТИГОРОХ,
бібліотекар*

Ліквідуємо наслідки повені

В університеті працює робоча комісія щодо організації допомоги областям, потерпілим від стихійного лиха.

Ректор університету Василь Гурин взяв участь у нараді Рожнятівської районної адміністрації та районної ради Івано-Франківської області, де йшлося про допомогу вчених університету. Саме Рожнятівський район обраний об'єктом найпильнішої уваги університету. До речі, районну раду очолює випускник водного Роман Новицький.

На засіданні визначено об'єкти проектних та вишукувальних робіт, які поведуть вчені та студенти.

Зокрема, досягнута домовленість про обстеження 32-ох об'єктів району. У Рожнятівський район виїхала експедиція університету у складі декількох бригад для проведення вишукувальних робіт, на основі яких буде розроблений проект проведення ремонтно-відновлювальних робіт.

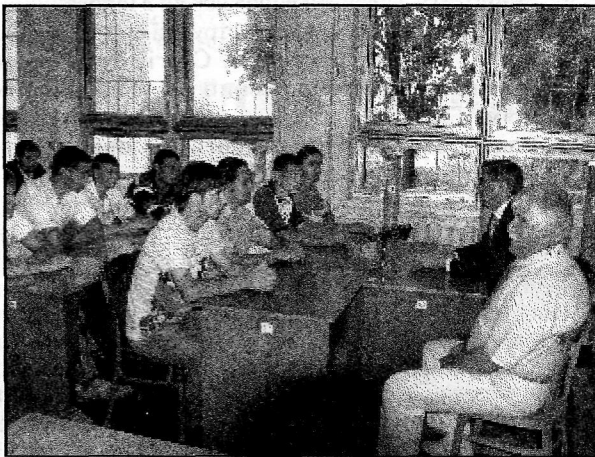
Представники університету та районної ради домовилися про співпрацю на майбутнє, зокрема, про переведення студентів – мешканців потерпілих сіл з платної форми на бюджетну згідно з рішенням Кабміну України.

Робоча комісія університету з координації допомоги потерпілим від стихійного лиха вже провела кілька засідань, дві експедиції. Велику

допомогу надали науковці університету професори Маркіян Будз, Микола Хлапук, доценти Михайло Корбутяк та Любомир Шинкарук, які обстежили зруйновані об'єкти та ті, які знаходяться в зоні ризику. На ліквідації наслідків паводку працюють багато випускників нашого навчального закладу, які очолюють різні ланки організації системи Держводгоспу України.

Ректорат НУВГП та профком звернулися до співробітників університету з пропозицією перерахувати одноденну заробітну плату у фонд допомоги постраждалим від повені.

Студенти допомагають відбудові водогосподарських об'єктів Івано-Франківщини

русел, запобігання зсуву тощо, всього 31 об'єкт. Завдання групи – розробити проект, скласти кошторис, згідно з яким будівельники повинні відбудувати об'єкти до кінця року, як визначив Кабінет Міністрів України, – зазначив Олег

тижнів, у разі потреби – місяць. Четвертокурсники мають уже достатньо знань, досвід і з такою роботою справляться успішно, – вважає декан. З ним погоджуються і студенти. Юрій Задоянчук, зокрема, сказав, що вони постараються якомога краще виконати свою роботу, щоб будівельники встигли відбудувати об'єкти у визначені терміни.

Студенти, які виїхали на геодезичні роботи, зустрілися з ректором, деканом факультету та головним інженером проекту, котрі розповіли їм про ситуацію в районі,

Національний університет водного господарства та природокористування визначено генеральним підрядчиком виконання проектно-вишукувальних робіт на водогосподарських об'єктах Рожнятівського району Івано-Франківської області.

У районний центр виїхала група четвертокурсників факультету землевпорядкування та геоінформатики та три викладачі. Разом з ними приїхали три професійних топографи і головний інженер проекту Олег Шпартак. Вони працюють у трьох робочих групах, обстежуючи об'єкти водного господарства. Це, зокрема, берегоукріплення, регулювання

Шпартак. Студенти працюють в селах району, розташованих на берегах карпатських річок Чечва, Смерека, Манява, Лімниця та інших.

Декан факультету землевпорядкування та геоінформатики Петро Черняга розповів, що ці роботи будуть зараховані студентам як виробнича практика. Попередньо є домовленість з сільрадами, що вони працюватимуть протягом двох

постраждалому від повені, проект та визначили роботи, які вони будуть виконувати. Людмила БОРИСЕНКО

Студентське життя розпочалося з посвяти

У переддень свята знань першокурсники Національного університету водного господарства та природокористування зібралися на майданчику у парку ім. Тараса Шевченка, щоб відсвяткувати День першого вересня у новому для себе статусі – студентів.

За традицією, з вітальним словом перед студентами виступив ректор університету Василь Гурин. Побажавши молодим людям успішного студентського життя, він вручив їм символічний студентський квиток. Символічний ключ до знань вони отримали з рук академіка Степана Вознюка.

З початком навчального року першокурсників привітали голова Держводгоспу України Василь Сташук, голова Державного комітету лісового господарства України Микола Тимошенко, народний депутат Микола Шершун, заступник голови Рівненської обласної ради Валентин Крока, депутат обласної ради Василь Червоний, академік Анатолій Яцик, начальник обласного управління освіти і науки Іван Ветров, заступник голови профкому студентів університету Юрій Габдулхаков та інші.

Зі сцени прозвучала урочиста клятва студентів і міжнародний гімн студентської молоді.

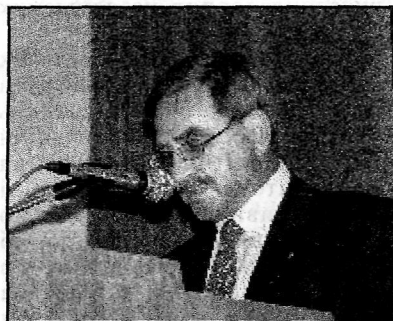
Цього року першокурсниками НУВГП (стаціонару) стало близько півтори тисячі студентів, тисяча з них – бюджетної форми навчання, введено дві нових спеціальності – „споруди і обладнання

водопостачання та водовідведення” та „обладнання лісогосподарського комплексу”. Зважаючи на особливості цього річного прийому, значно вищим був і конкурс на всі спеціальності університету. Так, на спеціальності факультету економіки і підприємництва він склав 18-11 чоловік на місце, факультету менеджменту – 14-9, факультети прикладної математики, землеустрою – 5. Виокремив і на більшість спеціальностей інших факультетів. Рекорд для НУВГП встановив абітурієнт С., який подав заяви на 19 спеціальностей. І зрештою вступив на механічний факультет.

Що ж до „географії” абітурієнтів, то це переважно молоді люди з Рівненської та сусідніх Волинської, Хмельницької, Житомирської, Тернопільської, Львівської областей, а навчально-консультаційних пунктах – Закарпатської, Чернігівської, Донецької та і Автономної республіки Крим. Студентами Національного університету водного господарства та природокористування стали також громадяни Росії, Чехії, Словаччини, Азербайджану, Грузії, Гвінеї.

Визначені кращі навчально-методичні розробки

Напередодні нового навчального року в університеті традиційно відбулося розширене засідання вченої ради, де було підведено підсумки минулого навчального

року та визначено нові завдання, які стоять перед колективом.

Перед учасниками засідання виступив ректор університету В.А. Гурин. Він відзначив, що колектив університету в минулому навчальному році ефективно забезпечив підготовку широкого спектру висококваліфікованих фахівців у системі ступеневої освіти

для потреб держави і регіону.

В обговоренні доповіді взяли участь декани А.П. Власюк, С.О. Левицька, депутат Рівненської обласної ради П.Г. Черняга, академік А.В. Яцик та інші.

Завідувачка відділу навчально-методичного управління Т.А. Костюкова оголосила підсумки педагогічного конкурсу „Краща навчально-методична розробка року”.

Номінація „Кращий підручник”: перше місце – М.О. Клименко, І.І. Залеський (підручник „Екологія людини”), друге місце – В.М. Трач, Г.П. Дорошук (підручник „Будівельна механіка з елементами інформаційних технологій”), третє місце – М.М. Гіроль, В.С. Кравченко, Т.С. Мацнева (підручник „Водопостачання і водовідведення”).

Номінація „Кращий навчальний посібник”: перше місце – В.О. Орлов, В.О. Шадура (цикл навчальних посібників), друге місце – Н.В. Кравченко, В.С. Кравченко, С.Б. Проценко („Розрахунок системи

інженерного обладнання будівель”) та Ф.М. Бондарюк (цикл навчальних посібників з хімії), третє місце – В.І. Павлов (цикл навчальних посібників) та Р.А. Антонюк („Вища математика”).

Номінація „Кращий інтерактивний комплекс”: перше місце – Б.І. Червоний, друге місце – С.В. Ковальов, А.М. Рокочинський, С.М. Кропивко, В.А. Живиця, В.П. Волошин, П.І. Мендусь, третє місце – І.Є. Манековська.

Жанна КУЛІЄВА

У наступному, 2009 році, Національний університет водного господарства та природокористування перетне рубіж 50-річного ювілею рівненського періоду своєї історії. Якщо даний період становить коло наукових інтересів дослідників та висвітлювався у публікаціях, то київський період ще й досі є „terra incognita”.

Наші витоки

До 1922 року в життєписі НУВГП констатувалися дві дати: 1915р. – рік заснування предтечі сучасного університету Київського середнього сільськогосподарського училища та 1920 р. – включення училища до складу Київського сільськогосподарського технікуму як відділення. Згодом про все це „забули” і початком своєї історії „зробили” 1922 рік.

Проте з питань першовитоків нашої історії є що сказати і дуже суттєве. Висвітлюючи невідому нам „сиву давнину”, вражаєшся, як ми втрачали на тому, що не докопувалися до своїх коренів і зростали „безридними Іванами”! Адже пропагуючи наш університет, в першу чергу потрібно з гордістю відзначати власну генеалогію. Тоді усьому світу стане зрозуміло хто ми, звідки і до чого прагнемо.

У межах газетної публікації коротко зупинимося на наступному.

На 60-ті рр. XIX ст. у Російській імперії, до складу якої входили українські землі, склалися такі економіко-соціальні та суспільно-політичні передумови, завдяки яким стало можливо розпочати великомасштабні осушувальні роботи. У 1872 р. почала діяти „Комісія для вивчення положення сільського господарства і сільської промисловості”, яка виступила за проведення осушення казенних земель. Вже через рік Йосипом Іполітовичем Жилинським була створена і чолена Західна експедиція для осушення поліських боліт.

Будучи військовим топографом, Й.І. Жилинський звернув увагу, що значна частина поліських боліт знаходиться на Головному Європейському вододілі або прилеглих до нього регіонах і може бути порівняно легко осушена шляхом відводу води гідромеліоративними каналами.

Ідею та цілком обґрунтований сміливий проект підтримали академіки А.Ф. Міддендорф і К.С. Веселовський, що дало можливість Жилинському затвердити свій проект в уряді. Роботи фінансувалися Міністерством державних маєтків (пізніше – Міністерство землеробства і маєтків).

Результатом діяльності експедиції на 1908 рік стало осушення 1 млн. га поліських боліт, що значно покращило умови вирощування лісу на площі 415 тис. га і перетворення на сінокісні луки 300 тис. га непрохідних боліт. Як

наслідок, у регіоні стало зростати населення, збільшилася кількість коней і великої рогатої худоби у селянських господарствах, заготівля лісу. Осушення дозволило прокласти на раніше цілком безлюдній місцевості дороги, залізниці, а канали стали використовуватися не тільки для водовідведення, а й важливими транспортними артеріями – в першу чергу для сплавлення лісу.

Застосовуючи на практиці науково-технічні розробки з впровадження великомасштабних меліоративних робіт із досвіду Західної Європи та напрацьованих основних технологічних прийомів осушення у Північній Італії та Нідерландах, Жилинський впроваджував також новітні на той час технології осушення – закритий дренаж, вперше застосований у Великобританії. Не забарилися і перші вітчизняні наукові розробки в галузі осушення боліт. Окрім, власне, Жилинського, який був геодезистом і на практиці довів можливість осушення боліт шляхом відведення з них води каналами, другим відомим науковцем в цій галузі став геолог Петро Аполлонович Тутковський.

Перші успіхи меліорації поліських боліт давалися непросто. Тому головним питанням, що активно обговорювалося серед науковців і промисловців Півдня, було вплив осушення на річковий стік води. Розробкою проблеми гідрологічної ролі боліт і лісів займався Є.В. Оппоков, котрий у своїх наукових працях висвітлює багаті матеріали Західної експедиції і власний досвід роботи на Поліссі. Важливий висновок про залежність річного стоку, в першу чергу, від метеорологічних факторів вже тоді вибив ґрунт з-під ніг противників осушення волинських боліт і поставив Оппокова в один ряд з відомими вченими того часу.

До кінця XIX ст. вітчизняна сільськогосподарська наука стала виокремлюватися із комплексу навчальних дисциплін, які подавалися в університетах царської Росії. З фізико-математичних факультетів, де сільськогосподарські знання викладалися в такій предметній дисципліні, як „Економія”, естафету підхопили природничі факультети. Однак, як показало життя, цього вже було недостатньо. Гостра нестача інженерів, техніків, агрономів вимагала від суспільства збільшення числа студентів та розширення вже існуючих вищих спеціальних

навчальних закладів. Настали сприятливі умови для логічного зв'язку таких суспільних чинників, як „виробництво – наука – освіта”.

Промислова та технічна революції XVIII – початку XIX ст. здійснила і завершила процес формування інженерів як професійної і соціальної групи (технічна інтеліганція). Лише після цього із середини XIX ст. суспільство постало перед розв'язком проблеми становлення і розвитку інженерної освіти в Росії, де вже зміцнював свої засади капіталізм.

У 1898 році в Києві відкривається Політехнічний інститут. В числі його чотирьох факультетів був агрономічний факультет. Прогресивно настроєні вчені та інженери того часу розуміли, що без середньої ланки освіти по підготовці фахівців, котрі б на практиці справлялися із конкретними задачами вузького профілю, не обійтися. Тому одним із завдань численних наукових Товариств в програмі їхньої діяльності було відкриття середніх училищ, тобто професійних шкіл з відповідного фаху.

Практично слідом за відкриттям КПШ діячі сільськогосподарського Товариства і сільськогосподарської промисловості започатковують в Києві середнє сільськогосподарське училище. Майбутні техніки-аграрники на рівні з традиційними для галузі дисциплінами також оволодівали знаннями із культур-техніки – спеціальна оранка, внесення добрив на осушених землях.

Ера Столипінських земельних реформ з 1906 по 1911 рр. вимагала відповідних коректив та нововведень і в сільськогосподарській освітній галузі. Політичні міркування реформатора у проведенні меліоративних робіт дещо змістилися в бік задоволення потреб не поміщицьких господарств, а в першу чергу, селянських. Та й сама реформа мала стабілізувати ситуацію на селі (адже мова йде про час, що настав після революції 1905-1907 рр.), що сприяло б створенню прошарку міцних селянських господарств. Щоб втілити в життя ряд законодавчих актів, пов'язаних із землеволодінням, країні стали конче необхідні землевпорядники та землеміри.

З 1908 року в Києві відкрито землевпорядний інститут і середнє землемірне училище при ньому.

Отже, інженерів та техніків по землеустрою уже почали готувати й на Україні, а не випусувати з-за кордону чи запрошувати з різних країн Росії.

Початок Першої світової війни спричинив значний відтік на фронт кадрового потенціалу фахівців – агрономи стали фуражирами, геодезисти – військовими топографами і картографами, меліоратори – інженерами шляхів сполучень. Проте на територіях ще не зайнятих під театр бойових дій, залишалося багато неугідь і перелогових земель, підняття яких компенсувало б до певної міри площі земель, на яких не проводилися сільськогосподарські роботи через проходження по них ліній фронтів.

З огляду на те, що на Україні до початку війни все ще не відбувалася підготовка фахівців з гідротехніки та меліоративної справи, неодноразові постановки питання з даної проблеми на фахових з'їздах вітчизняних діячів науки, техніки і промисловості все-таки досягли успіху. В січні 1915 року на III з'їзді інженерів-гідротехніків була прийнята ухвала про відкриття в Києві та Одесі середніх сільськогосподарських гідротехнічних училищ. Справу організації та відкриття даних навчально-освітніх закладів доручили членам Всеросійського Технічного Товариства на місцях.

Київська філія Товариства в переважній більшості складалася із професорів та інженерів Київського політехнічного інституту. Члени товариства стали не тільки організаторами предтечі нашого навчального закладу, а й його викладачами...

Ще до суспільно-політичних більшовицьких перетворень на Україні Центральна Рада також збиралася реформувати систему сільськогосподарської освіти. Під час роботи Першого Всеукраїнського агрономічно-економічного з'їзду, зініційованого 24-26 жовтня 1917 р. рядом агрономів Генерального Секретаріату із земельних справ ЦР, було визначено за необхідне реформувати середні училища сільськогосподарського профілю на вищі курси. Це означало, що вже діючі середні навчальні заклади мали реорганізуватися у ВТИШ-і.

Секція сільськогосподарської освіти запропонувала з'їздові постанову, котру перед делегатами з'їзду озвучив Ф. Тушкан. У виступі пропонувалася схема реформування середніх сільськогосподарських шкіл та розкривалася причина необхідності збільшення числа означених навчальних закладів.

Через відомі нам суспільно-історичні події на Україні в 1917-1921 рр. початок освітніх реформ

здійснили більшовики після встановлення влади Рад на всій території колишньої царської Росії.

У 1920 р., після того як Київ став радянським, Київські середні училища сільськогосподарського профілю – гідротехнічне, землевпорядне і власне сільськогосподарське об'єднують у Київський сільськогосподарський технікум. Керуючим технікумом призначають професора Л.П. Крамаренка. Основна частина навчального закладу розмістилася в будинку колишньої Київської земської управи на вул. Рейтарській, 37. При чому відділення землевпорядників залишилося в стінах колишнього землемірного училища за адресою: вул. Жилианська, 34.

Флагманом вищої освіти в Києві після 1917 р. залишився КПІ. У 1918 р. більшовики скасували університетську форму навчання, а університети до 1934 року були закриті. В їхніх приміщеннях повсюдно стали організовуватися і відкриватися Інститути Народної Освіти – ІНО.

За логікою речей, усі трансформатії, що відбувалися з КПІ, торкалися багатьох навчальних закладів Києва.

Так, у січні 1922 р. інженерно-будівельний інститут було реорганізовано у факультет інженерів шляхів сполучення КПІ. Влітку того ж року надійшла черга реорганізації агрономічного факультету. Його вивели із складу КПІ і на його базі організували Київський сільськогосподарський інститут. КПІ і КСПІ утворили єдиний навчальний Комбінат, котрий мав колишню адресу КПІ – Брест-Литовське шосе, 37.

Існуючий з 1920 року сільськогосподарський ВТИШ під назвою однойменного технікуму у 1922 році розформували. Натомість на базі його відділень відкриваються Київський меліоративний технікум (КМТ) із культуртехнічною та меліоративною спеціалізаціями і Київський землевпорядний технікум (КЗТ). Навчальні заклади зберігали за собою статус вищих навчальних закладів – фактично виступили в ролі практичних інститутів, в яких здійснювалася вузькопрофільна підготовка інженерів-практиків. Тому чуть більше як через рік меліоративний технікум став називатися інженерним.

У 1927 році в результаті розгорнутої урядом кампанії за ліквідацію „карликових” вузів та об'єднання навчальних закладів за галузевим принципом, поборюючи паралелізми і дублювання, КМТ і КЗТ було об'єднано в Київський меліоративно-землевпорядний

політехнікум. Даному утворенню радикально протистояли меліоратори, які не хотіли втрачати „суверенітету”. Ряд архівних документів висвітлює драматизм самого процесу об'єднання. У справу навіть втручалися вищі керівні органи. В результаті політехнікум очолив директор колишнього КЗТ – І.Є. Михайлов. Проте меліоратори продовжували демонструвати непримиренність. На випускних виступках тих років фігурує „двовладдя” директорів – О.Я. Вітрова та І.Є. Михайлова...

КМЗП свій головний корпус розташував на Рейтарській. Гуртожиток та деякі кабінети з лабораторіями розмістилися на вул. Жертв Революції, 12. Землевпорядники і далі перебували у флігелі Всеукраїнського сільськогосподарського музею (тепер – Маріїнський палац), а певну кількість кімнат для гуртожитку продовжували орендувати у келіях Києво-Печерської Лаври.

Навіть і тоді, коли в Україні здійснювався процес уніфікації системи народної освіти і КМЗП увійшов до складу КСПІ, на будинках за вищезгаданими адресами лише помінjali вивіски. КМЗП від повної ліквідації врятував профіль навчального закладу, тому ми й опинилися з 1928 по 1930 рік під егідою тих, хто нас фактично започаткував.

Далі курс держави спрямувався на індустріалізацію країни. Потреба у різноманітних фахівцях позначалася на подальшій реорганізації та трансформації закладів вищої освіти і науково-дослідних інституцій. У 1930 році КСПІ закривають. Розформовані його факультети перетворюють на самостійні інститути, або переводять у м. Харків. Таким чином, у 1930 році у складі Київського інженерно-меліоративного інституту увійшло три колишні факультети КСПІ – гідромеліоративний, культуртехнічний та землевпорядний. Менше півроку КІМІ був у такому складі, культуртехніків та землевпорядників попереводили до інших інститутів. Однак, „мокрі агрономи” у нас іще „воскреснуть” на агрономічному факультеті у довоєнні роки, а землевпорядники – аж за часів незалежності України. Даний факт демонструє те, що коло історичних подій умовно „замикається” і виходить на вищій ступінь спіралі свого розвитку...

Як бачимо, низка реорганізацій та перейменувань нашого навчального закладу відображає непрості часи його зростання та утвердження.

*Єва ФІЛПОВИЧ,
завідувачка музею історії НУВГП*

Наші винахідники - наша гордість

День винахідника і раціоналізатора поєднує людей різних професій і спеціальностей, але всі вони обов'язково наділені рідкісним даром творчості, почуттям нового, умінням розширити межі звичного, вийти за рамки стереотипу.

Винахідник і раціоналізатор – не професія, а покликання. Це прагнення поліпшити те, що було створено колись, спроба зробити ще один крок на шляху розвитку технічного прогресу. Тому День винахідника і раціоналізатора вважають своїм днем науковці і викладачі, інженери і робітники, фахівці і студенти.

Майже половина винахідників області працюють у Національному університеті водного господарства та природокористування, серед них п'ятеро заслужених винахідників України.

Згідно з Указом Президента України у третю суботу вересня відзначається свято винахідника і раціоналізатора.

З метою відзначення дня винахідника у НУВГП відбувся огляд-конкурс з постановки винахідницької роботи та кращого винахідника. Конкурсна комісія оцінила найкращі зразки винахідницької роботи, подані кафедрами університету.

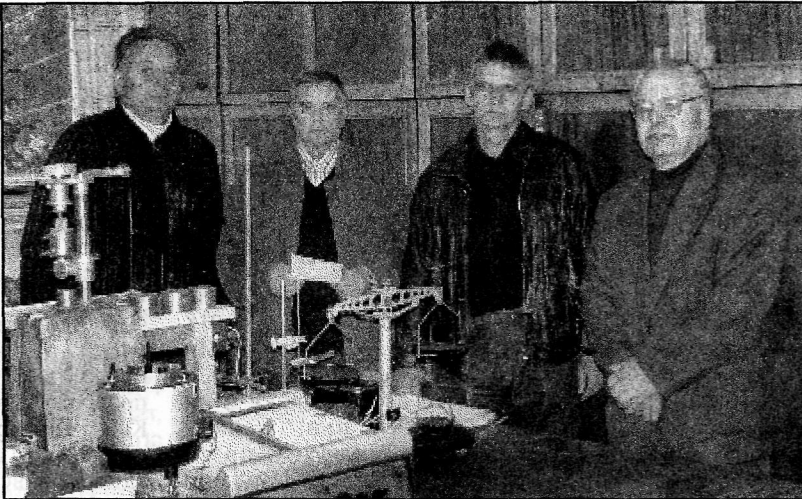
Перше місце посіла кафедра технології будівельних виробів та матеріалознавства. Відзначені кращі винахідники кафедри – завідувач кафедри Л.І. Дворкін, доценти О.О. Ішук, А.В. Мироненко, І.Г. Скрипник, В.Л. Шестаков. Плідними зусиллями винахідників кафедри за рік подано сім заявок на винахід в Україні, отримано 11 патентів України, у двох патентах студенти стали співавторами винаходів.

На другому місці – кафедра теплоенергетики та машинознавства. Визначено кращих винахідників кафедри, це доценти В.М. Стрілець та І.Т. Шинкаренко та асистент І.О. Похильчук. За рік, що минув від попереднього дня

винахідника, винахідники кафедри подали чотири заявки на винахід в Україні, отримали вісім патентів України та один патент Росії. Співавторами чотирьох винаходів є студенти університету.

Третє місце посів колектив

центрі науково-технічної інформації відбулася науково-практична конференція, де зібралися винахідники різних професій. Серед них – фахівці ВАТ „Рівне Азот”, Національного університету водного господарства та

природокористування, Рівненської малої академії наук учнівської молоді, Рівненської обласної клінічної лікарні, ТОВ „Електрохакіст”, ТОВ НВП „Містім” тощо.

На адресу учасників та гостей конференції лунали теплі вітальні слова від голови Рівненського товариства винахідників і раціоналізаторів України Тамари

Афанасенко, начальника відділу державного департаменту інтелектуальної власності Олега Кіричка, президента Рівненської

торгово-промислової палати Миколи Ярошука та інших.

Особливо були відзначені умільці НУВГП, які здобули славу не лише в університеті та в Рівному, а й у світі. Серед них не лише викладачі, активно займаються винахідницькою діяльністю і студенти. Винахідники «водного» своїм творчим пошуком, кмітливостю, розумом та

патентів Країні винахідники кафедри – доценти В.П. Востріков та І.В. Романюк.

Кращим же винахідником університету визнаний доцент кафедри теплоенергетики та машинознавства, заслужений винахідник України Володимир Стрілець. За рік, що минув, він подав сім заявок на винахід України та отримав 11 патентів України та один патент Росії.

Відзначено також активну участь у винахідницькій діяльності п'ятикурсників механіко-енергетичного факультету Олега Стрільця та Романа Марчука.

З нагоди свята у Рівненському

невичерпною енергією прискорюють науково-технічний прогрес, роблять вагомий внесок в економічний, соціальний і культурний розвиток України.

Невтомна праця наших винахідників, неспинне бажання шукати й реалізовувати на практиці нові науково-технічні ідеї сприяють піднесенню добробуту громадян та зміцненню позитивного іміджу Рівненщини та України у всьому світі.

Жанна ЖОВТЕНКО

На фото: вгорі – винахідники кафедри технології будівельних виробів та матеріалознавства, внизу – В.М. Стрілець зі студентами-винахідниками МЕФ.

Наукова робота студентів на кафедрі гідромеліорації

З моменту організації кафедри гідромеліорації до наукової роботи залучалися студенти. При кафедрі було відкрито аспірантуру, а згодом і докторантуру, понад сорок здобувачів захистили кандидатські дисертації, п'ятеро – докторські. Практично весь склад викладачів пройшов через науково-дослідну роботу на кафедрі.

Зберігаючи традиції і напрями робіт кафедральних наукових шкіл, колектив поглиблює науково-дослідну діяльність у світлих вимог часу.

Наукова робота студентів кафедри носить наскрізний характер. Починається вона з другого курсу вивченням дисципліни “Основи наукових досліджень”. На третьому та четвертому курсах студенти заліняні у спекурсах “Основи АСУ та САІР в меліорації” та “Проблеми функціонування зрошувальних систем України та шляхи їхнього вирішення”.

На п'ятому курсі функціонує спекурс для магістрів. Свої наукові дослідження і розробки студенти втілюють у дипломних проектах і магістерських роботах. Практично щороку дипломні та магістерські роботи, розроблені на кафедрі, відзначаються державною комісією, стають переможцями у конкурсах на найкращу з них за напрямом підготовки.

У зв'язку з реформуванням вищої освіти в Україні, магістерська підготовка набуває все більш масового характеру, завдання регламентації та уніфікації виконання та захисту магістерських робіт стає особливо актуальним. Тому фахівці кафедри гідромеліорації одними з перших в університеті та серед споріднених ВНЗ підготували методичні вказівки, в яких розглядається процес підготовки магістерської роботи від вибору теми до її публічного захисту. На кафедрі вважають за необхідне на перехідному етапі від трьох – до двоступеневої вищої освіти рекомендувати розробку магістерських робіт залежно від рівня базової підготовки: наукового характеру на базі освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста і роботи з вирішенням задач інноваційного інженерно-технологічного характеру та (або) з елементами наукових досліджень, чи розробок на базі освітньо-кваліфікаційного рівня “бакалавр”.

Така організація наукової роботи на кафедрі дає свої плоди, про наші здобутки можна судити за отриманими науковими результатами студентів. Студенти факультету водного господарства, що навчаються за спеціальністю “Гідромеліорація” взяли участь у

першому міжнародному конкурсі професійної майстерності “Меліорація і водне господарство” (м. Горки, Білорусь). За результатами окремих етапів конкурсу наші студенти посіли призиви місяця. Андрій Моніч – 2 місце з дисциплін “Проектування меліоративних систем” та “Сільськогосподарські і гідротехнічні меліорації”; Сергій Лінник – 2 місце з дисциплін

лауреатом цього конкурсу.

На всеукраїнській олімпіаді зі спеціальності “Гідромеліорація” (ХДАУ, м. Херсон) Галина Данилюк зайняла 2-е місце в загальному особистому заліку, 1-е місце із предмету “Сільськогосподарські меліорації” зайняла Олена Маковейчук, 2-е місце з дисципліни “Гідралічні та аеродинамічні машини” посів Сергій Громаченко.

Цьогорічні магістерські роботи, виконані на кафедрі гідромеліорації, державна атестаційна комісія відзначила як оригінальні різнопланові наукові дослідження, що містять узагальнення актуальних розробок, важливих для виробничого процесу. Майбутні магістри показали вміння вести науковий пошук, вирішувати конкретні завдання.

“Гідротехнічні споруди”, “Сільськогосподарські і гідротехнічні меліорації”; Микола Сухан – 3 місце з дисциплін “Гідротехнічні споруди” та “Проектування меліоративних систем”; Євгеній Кузьмін – 3 місце з дисципліни “Проектування меліоративних систем”.

У травні цього ж року на Всеукраїнській олімпіаді зі спеціальності “Гідромеліорація” (м. Херсон) команда студентів факультету водного господарства зайняла перше місце. Переможець олімпіади – Андрій Моніч. За результатами захисту магістерських робіт кращою була визнана робота Євгенія Кузьміна (науковий керівник доцент В.Г.Муранов).

Переможцями університетського конкурсу студентських наукових робіт ім. Гулі Корольової стали студенти Павло Волк (науковий керівник професор А.М.Рокочинський), Олександр Черуха і Любов Голота (наукові керівники доценти М.Є.Козішкурт та С.М.Козішкурт). Олександр Черуха був учасником Міжнародної виставки технічної творчості студентства. Крім того, Олександр Черуха і Любов Голота стали стипендіатами фонду В. Пінчука “Завтра. UA”.

На другому міжнародному конкурсі професійної майстерності “Меліорація і водне господарство” (м. Горки, Білорусь) наші студенти знову показали добрі результати і посіли друге загальнокомандне місце. Дмитро Баклаєв зайняв 1-е місце з практичного проектування гідромеліоративних систем, 2-е місце з предмету “Гідротехнічні споруди” зайняла Олена Маковейчук, 3-е місце з предмету “Сільськогосподарські меліорації” зайняв Сергій Громаченко, Галина Данилюк стала

Переможцями цьогоорічного конкурсу наукових робіт ім. Гулі Корольової стали студенти Ольга Черпак (науковий керівник доцент М.Є.Козішкурт) та Сергій Громаченко (науковий керівник професор А.М.Рокочинський). Наукова робота студента 3 курсу Дмитра Павлюка подана на конкурс студентських робіт, оголошений Держводгоспом України.

У традиційних науково-технічних конференціях наші студенти апробували найсучаснішу різнопланову тематику. Це збалансоване використання водних і земельних ресурсів, проблематика глобального потепління, відновлення деградованих ґрунтів, світові меліоративні тенденції, удосконалення конструкцій, інженерно-меліоративні заходи з екологізації сміттєзвалищ, прогнозування та захист земель від затоплення. За результатами наукової роботи студенти разом з викладачами опублікували у фахових виданнях сім та підготували до друку чотири наукові праці.

Ми приєднуємося до європейської спільноти, а це вимагає підвищення професійного рівня і конкурентоспроможності наших спеціалістів. Важлива роль при цьому відводиться науковій роботі студентів, тому кафедра гідромеліорації буде продовжувати розвивати наукові традиції та готувати високопрофесійних фахівців для водного господарства.

*Анатолій РОКОЧИНСЬКИЙ,
завідувач кафедри
гідромеліорації,
Світлана КОЗИШКУРТ, доцент
кафедри*

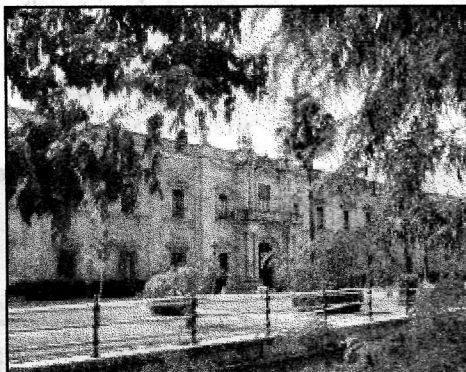
Архітектурних справ майстер

Випускник кафедри архітектури Національного університету водного господарства та природокористування Павло Бенедюк виграв грант на навчання за європейським магістерським курсом програми ERASMUS MUNDUS.

Нещодавно випускник кафедри архітектури Національного університету водного господарства та природокористування Павло Бенедюк отримав грант від European Agency EACEA в рамках європейської програми ERASMUS MUNDUS на навчання в галузі діагностики та реконструкції будівель та споруд. Про це ми попросили розповісти самого Павла.

- У 2007 році я отримав диплом архітектора і вже рік працював на посаді асистента кафедри архітектури. Оскільки той час кафедра ще не мала акредитації магістрів архітектури, я отримав диплом спеціаліста. Згодом вирішив продовжити навчання та отримати європейську освіту та ступінь European Master. Саме тому подав документи на отримання гранту і одержав позитивну відповідь.

Навчання на магістерських курсах триватиме півтора року та проходить у двох різних університетах Європи. Перші два семестри я вчитимусь в Польщі на базі Люблінської Політехніки. А на третій

Технічний університет (м. Севілья)

семестр – в іспанському місті Севілья, де планую захистити диплом магістра в Технічному університеті. До речі, у цій програмі беруть участь студенти не тільки з європейських країн, але й з Бангладешу, Індії, Китаю, Росії, США та інших.

Навчання насамперед стосується реконструкції та реставрації будівель та споруд. До того ж, нам надається можливість вибрати одну із трьох

особливу спеціалізацію навчання: реконструкція та оптимізація енергозбереження в будівлях та спорудах; збереження культурного та історичного середовища; охорона та відновлення містобудівної спадщини.

Така спеціалізація охоплює багато проблем галузі архітектури та містобудування, що дозволить ширше підійти до їх вирішення.

Безумовно, для мене це буде позитивний досвід. На перший погляд здається, що вчитися буде легко, але думаю що ні, адже європейський рівень освіти дещо відрізняється від нашого, програми і вимоги до студентів теж зовсім інші... але, час покаже.

Тим, хто хоче детальніше довідатися про цю магістерську програму і спробувати свої сили, раджу звернутися за адресою: www.emdireb.eu

Записала

Людмила БОРИСЕНКО

В саду скульптур над Ірвою-рікою

Тим, хто бажає познайомитися з красою неповторних архітектурних ансамблів, зануритися у глибоку

давнину стародавнього міста та осягнути неприступність волинської фортеці, варто відвідати древній Кременець.

Така нагода випала і нам, студентам ДАС-21, Максиму Стріенку, Ірині Ковалець, Олені Мосніцькій, Іванні Новак, Наталі Зайчук, а також нашому керівнику, старшому викладачу кафедри архітектури, члену міжнародної асоціації Петру Михайловичу Подольцю.

Ми проходили літню художньо-ознайомлювальну практику в м. Кременці. Таку можливість надав нам відомий рівненський поет-пісняр Олександр Смик. Саме завдяки йому наша група майбутніх архітекторів отримала можливість протягом шести днів працювати в Будинку творчості

„Потік Ірва”. На території цього креативного закладу розташований єдиний в Європі приватний сад

скульптур, в якому налічується більше 30 експонатів, в тому числі дві авторські роботи Петра Михайловича Подольця.

Під час перебування в Кременці нам випала нагода також поспілкуватися з італійським архітектором Адріаном, який з

цікавістю ознайомився з нашою роботою, розповів про свою. Цей час не пройшов дарма: ми зробили

чимало замальовок, виконаних аквареллю, пастеллю, акрилом...

Наша група залишила по собі на згадку Кременцю архітектурні рішення щодо створення Пантеону героїв на давньому Козацькому П'ятницькому цвинтарі, центральній площі міста, реставрації фасаду краєзнавчого музею та ескіз перебудови площі перед будівлею

колишнього Кременецького колегіуму (нині Педагогічний інститут). Сподіваємося, що працювали не даремно і наші ідеї, вималювані в проектах, згодом будуть втілені у життя.

Ірина КОВАЛЕЦЬ,
третьокурсниця ФБА

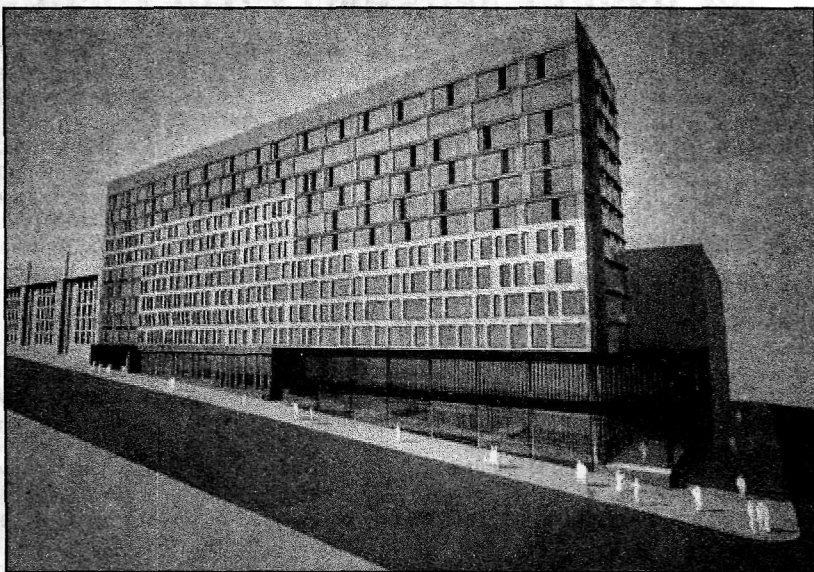
І себе показали, і світ подивилися

Рівненські студенти запропонували варіант реконструкції архітектурного монстра

У посольстві Фінляндії в Україні нещодавно було підбито підсумки студентського архітектурного конкурсу, який провела фінська фірма Luvata. Це змагання щодо реконструкції київського будинку, визнаного і архітекторами, і мешканцями столиці архітектурною потворою.

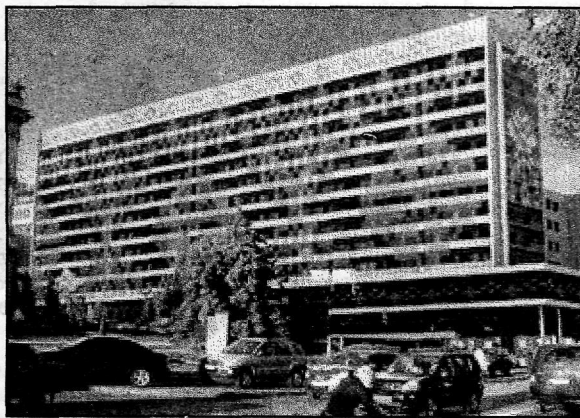
Будівля, зведена в сімдесятих роках минулого століття навпроти Національного театру опери і балету, зовсім не відповідає навколишньому середовищу, груба і неохвирна. Мабуть тому, вона отримала промовисту назву „сундук“, а викладачі архітектурних факультетів навіть приводять своїх студентів до цієї споруди, щоб показати приклад погано смаку і невмілого архітектурного вирішення.

Фірма Luvata запропонувала студентам попрацювати з фасадом будівлі за допомогою матеріалів фірми, щоб якось поліпшити його. Проекти майбутніх архітекторів будувалися в основному навколо ідеї якось замаскувати фасад будинку і візуально зменшити його. З цим доволі складним завданням

вміло справилися автори восьми проектів, які й стали переможцями.

Серед них і студенти факультету архітектури та будівництва

Національного університету водного господарства та природокористування Ольга

Смолінська і Богдан Ткачук. Вони запропонували змінити фасад „сундука“ за допомогою різнокольорових мідних пластин на гігантський, наче завислий у небі, орнамент.

Студенти, окрім перемоги в конкурсі, ще й отримали досвід роботи з сучасними будівельними матеріалами та

змогу оцінити власні роботи за європейськими стандартами. Адже Фінляндія вважається одним з диктаторів сучасної архітектурної моди.

А ще рівненські студенти були премійовані поїздкою до цієї скандинавської країни, де могли на власні очі ознайомитися з кращими архітектурними спорудами Хельсінкі.

До речі, подібні конкурси було б не зайвим провести і в нашому місті, де теж знайдеться на одна споруда, яка потребує переробки. І студентам було б цікаво, і громаді – користь.

Людмила СТУПЧУК

На фото: згорі - проект-переможець, внизу - проект рівнян Ольги Смолінської і Богдана Ткачука визнано одним з кращих

Всі архітектори – в гості до нас

7-10 жовтня у Національному університеті водного господарства та природокористування відбудеться ХУІІ огляд-конкурс дипломних проектів зі спеціальності „архітектура“. У конкурсі візьмуть участь дипломні проекти, визнані найкращими у своїх навчальних закладах.

Високоповажному журі, до складу якого увійдуть знані українські архітектори та провідні викладачі архітектури вищих навчальних закладів, належить визначити найкращі з них на всеукраїнському рівні.

Зокрема, серед запрошених – президент Національної спілки архітекторів України Ігор Шпара, віце-президент Національної спілки архітекторів України Олександр Кашенко, президент Української академії архітектури Валентин Штолько, голова методичної комісії з архітектури

Міністерства освіти і науки Віктор Тимохін, головний архітектор Рівного Анатолій Храбан та інші.

У рамках заходу відбудеться також науково-методична конференція „Актуальні проблеми архітектурної освіти в Україні“, учасники якої обмінюються думками щодо підготовки архітекторів у вищих навчальних закладах.

Ознайомитися з архітектурними проектами, представленими на конкурс, можна буде у виставкових холах адміністративного приміщення Рівненської обласної ради.

Учасники заходу ознайомляться також з історичними та культурними пам'ятками Рівного, побувають на екскурсіях в Острозі, Дубному та Кременці.

Деканати факультетів НУВГП оголошують конкурс на наявні держбюджетні місця

Факультет водного господарства

Спеціальність „гідромеліорація” (денна форма навчання): 2 курс-13 місць, 3 курс-16 місць, 4 курс-19 місць.

Спеціальність „теплогазопостачання та вентиляція” (денна форма навчання): 2 курс-1 місце.

Спеціальність „гідромеліорація” (заочна форма навчання): 2 курс-1 місце, 4 курс-1 місце.

Спеціальність „водопостачання та водовідведення” (заочна форма навчання): 3 курс-1 місце.

Спеціальність „теплогазопостачання та вентиляція” (заочна форма навчання): 3 курс-1 місце, 5 курс-1 місце.

Факультет гідротехнічного будівництва та гідроенергетики

Спеціальність „гідротехнічне будівництво”: 3 курс-10 місць, 4 курс-6 місць.

Спеціальність „гідроенергетика”: 2 курс-1 місце, 3 курс-5 місць, 4 курс-4 місця.

Факультет менеджменту

Спеціальність „менеджмент організації” (денна форма навчання): 3 курс-1 місце.

Спеціальність „управління персоналом та економіка праці” (заочна форма навчання): 2 курс-2 місця.

Спеціальність „організація перевезень та управління на автотранспорті” (денна форма

навчання): 3 курс-2 місця, 4 курс-1 місце.

Факультет економіки і підприємництва

Спеціальність „облік і аудит” (денна форма навчання): 4 курс-1 місце.

Спеціальність „економіка підприємства” (денна форма навчання): 3 курс-1 місце.

Спеціальність „фінанси” (заочна форма навчання): 3 курс-1 місце.

Спеціальність „економіка підприємства” (заочна форма навчання): 5 курс-1 місце.

Факультет будівництва та архітектури

Спеціальність „промислове і цивільне будівництво” (денна форма навчання): 2 курс-2 місця.

Спеціальність „міське будівництво і господарство” (денна форма навчання): 2 курс-1 місце, 4 курс-4 місця.

Спеціальність „технологія будівельних конструкцій” (денна форма навчання): 3 курс-5 місць, 4 курс-2 місця.

Спеціальність „автомобільні дороги та аеродроми” (денна форма навчання): 3 курс-2 місця, 4 курс-2 місця.

Спеціальність „промислове і цивільне будівництво” (заочна форма навчання): 2 курс-2 місця, 3 курс-2 місця.

Спеціальність „технологія будівельних конструкцій” (заочна форма навчання): 4 курс-1 місце, 5 курс-1 місце.

Спеціальність „міське

будівництво і господарство” (заочна форма навчання): 2 курс-1 місце, 5 курс-1 місце.

Механіко-енергетичний факультет

Спеціальність „автомобілі і автомобільне господарство” (денна форма навчання): 2 курс-2 місця, 3 курс-3 місця.

Спеціальність „підйомно-транспортні, будівельні, дорожні, меліоративні машини і обладнання” (денна форма навчання): 2 курс-9 місць, 3 курс-6 місць, 4 курс-18 місць.

Спеціальність „обладнання хімічного виробництва і підприємств будівельних матеріалів” (денна форма навчання): 2 курс-1 місце, 4 курс-3 місця.

Спеціальність „розробка родовищ корисних копалин” (денна форма навчання): 2 курс-1 місце, 3 курс-2 місце, 4 курс-1 місце.

Спеціальність „теплоенергетика” (денна форма навчання): 2 курс-1 місце, 3 курс-3 місця, 4 курс-3 місця.

Факультет екології та природокористування

Спеціальність „агрохімія і ґрунтознавство”: 3 курс-1 місце.

Спеціальність „водні біоресурси”: 2 курс-3 місця, 3 курс-2 місця, 4 курс-4 місця.

Спеціальність „екологія та охорона навколишнього середовища”: 2 курс-5 місць, 4 курс-2 місця.

До уваги талановитої молоді

З 1 жовтня 2008 року розпочинається щорічний відкритий загальноукраїнський конкурс відбору стипендіатів у рамках Стипендіальної програми „Завтра.UA» Фонду Віктора Пінчука.

Відповідно до угоди, укладеної між Національним університетом водного господарства та природокористування та Всеукраїнською благодійною організацією „Фонд Віктора Пінчука” у конкурсі можуть брати участь студенти університету 3–6 курсів денної форми навчання.

Конкурс відбуватиметься у три етапи:

1. Прийом та реєстрація документів (з 1 по 31 жовтня 2008).

2. Розгляд фаховими експертами конкурсних робіт студентів (листопад 2008 – лютий 2009).

3. Проведення очних 1–2-денних змагальних процедур серед переможців 2-го етапу конкурсу (лютий – початок травня 2009).

Результати конкурсу будуть оголошені у травні 2009 року.

Переможцям конкурсу виплачуватимуть стипендію у розмірі 942 гривні на місяць протягом календарного року.

Участь у Програмі також надає інші можливості для

розширення загального світогляду, участі в соціальних проектах та професійного розвитку. Стипендіати Програми можуть претендувати на фінансову підтримку наукової діяльності тощо. Програмою також не виключається можливість підтримки стипендіатів під час їх подальшого навчання в аспірантурі.

У рамках Програми передбачається створення неформального клубу, що слугуватиме платформою для проведення науково-освітніх тематичних зустрічей, обміну досвідом та інформацією.

Крім цього, Програма «Завтра.UA» планує створити систему сприяння подальшому працевлаштуванню стипендіатів в перспективних сферах науки, економіки, державного управління і суспільного життя України.

Детальнішу інформацію можна отримати на сайті www.zavtra.in.ua.